

EPIDEMIE VAN DIPHThERIE EN FEBRIS UNDULANS IN ENGELAND TEN GEVOLGE VAN HET DRINKEN VAN ONGEKOOKTE MELK. — De diphtherie-epidemie beschreven door GOLDIE en MADDOCK (*The Lancet*, 1943, blz. 285), uitgebroken in een stadje in East Yorkshire 1941, werd veroorzaakt door een boerin die bacillendraagster bleek te zijn en in aanraking kwam met de melk, welke geleverd werd rechtstreeks aan 3 huisgezinnen en vermengd met andere melk aan 300 huisgezinnen (respectievelijk 4 en 3 gevallen). Tweemaal werd een monster melk, behandeld door de boerin, op diphtheriebacillen onderzocht en positief bevonden. Gekweekt werd op LOEFFLER's serum en NEILL's tellurietagar. Eigenaardig genoeg waren de resultaten op den eerst genoemden kweekgrond negatief en op den tweeden steeds positief, hiervoor werd geen oplossing gevonden. Ditzelfde werd vastgesteld bij een dergelijk epidemietje op een school in North Riding: 10 gevallen bij 25 kinderen. Het groote gevaar van het drinken van ongekookte melk blijkt nog duidelijker uit een febris-undulansepidemie (*Brit. Med. J.*, 1940 blz. 477), in den herfst van 1939, op een public school, waar merkwaardig genoeg, de gewoonte bestond de 400 jongens 's ochtends een glas ongekookte melk voor te zetten. Drie tot vijf weken na het begin openbaarden zich twee duidelijke gevallen van febris undulans. Dan volgden nog 26 lichte gevallen (agglutinatie-titer 1/20-1/1100) en bij verder onderzoek werden nog zeventien latente gevallen vastgesteld met denzelfden agglutinatie-titer. Onderzoek van de koeien der melkleverende boerderij wees twee duidelijke en drie twijfelachtige ziektegevallen aan.

A. C. VAN DEN TOORN

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

NEDERLANDSCHE VEREENIGING VOOR PSYCHO-ANALYSE

Toen de bezetter het lidmaatschap aan Joodsche collegae verbood, bedankten bijna alle leden der vereeniging. Gedurende de oorlogsjaren overleed een zestal leden, o.a. prof. JELGERSMA. Enkele collegae vertrokken voor, in het begin van en gedurende den oorlog naar het buitenland. Op 3 November 1945 werd de vereeniging opnieuw opgericht.

Het werk der vereeniging was vooral geconcentreerd in de beide Werkgroepen te den Haag en Amsterdam. De Haagsche groep ondervond sterk de ongunstige tijdsomstandigheden van den oorlog; in Amsterdam werd het werk voortgezet, ook na het officieel ontbinden der Werkgroep, als antwoord op de voorschriften van de bezettende macht. In 1943 werd de opleiding tot psycho-analyticus voor de Amsterdamsche Werkgroep in vollen omvang georganiseerd, waarmee een reeds lang gekoesterde wensch eindelijk in vervulling ging. Deze opleiding werd na den oorlog ook door de Nederlandsche Vereeniging gesanctionneerd en in principe overgenomen. Voor vragen betreffende de opleiding kan men zich wenden tot de secretaresse der opleidingscommissie: MEV. A. LAMPL-DE GROOT, Haringvlietstraat 39, Amsterdam Z.

Het secretariaat van de Haagsche groep is: Jhr. RH. FEITH, Stationsweg 4, 's-Gravenhage, dat van de Amsterdamsche groep en van de Nederlandsche Vereeniging is ondergeteekende.

H. A. VAN DER STERREN,

10 Februari 1946

Koninginneweg 47, Amsterdam Z.

STAPHYLOCOCCIPNEUMONIE, INFLUENZA EN PENICILLINEBEHANDELING

Een klein gedeelte van aërogene pneumonieën wordt buiten epidemieën van influenza-virus-infecties verwekt door staphylococcus haemolyticus (aureus). De kennis van dit feit is van groote practische beteekenis geworden door de vondst van het penicilline, dat bij deze pneumonieën onmiddellijk moet worden toegepast, daar een deel ervan snel doodlijk verloopt.

Van zeer veel belang is, dat de arts weet, dat secundaire pneumonieën bij influenza veelvuldig door staphylococci veroorzaakt worden. Binnen twee tot drie dagen kunnen dergelijke lijders toxinaemisch overlijden. Onmiddellijke penicillinetoediening (2 tot 40000 eenheden per 24 uur) is dus streng geïndiceerd. De snelle bacteriologische diagnose

van deze pneumonieën wordt gesteld door een lege artis gemaakt GRAM-praeparaat van opgegeven longsputum, of bij gebreke daarvan door een bacteriologische longpunctie met een zeer dunne naald en opvolgende kweek op bloedagar.

Clinische kenmerken zijn dikwijls: zuiver haemorrhagisch sputum en ernstige toxinaemische symptomen.

Groningen, 10 Februari 1946

J. MULDER

PENICILLINE EN ENDOCARDITIS LENTA

In zijn artikel schrijft collega H. SCHRIJVER (N. T. v. G. 1946, 90, bl. 106), dat penicilline op endocarditis lenta een geringe werking zou hebben.

Dit geeft mij aanleiding tot het maken van de volgende opmerkingen:

1e. in de Anglo-Amerikaansche en Fransche literatuur van het laatste halve jaar, wijst men er op, dat endocarditis lenta in *driekwart* der gevallen *geneest*, mits men langdurig groote hoeveelheden penicilline inspuit,

2e. de heparine-toediening wordt over het algemeen als overbodig en gevaarlijk beschouwd,

3e. nadere bijzonderheden en eigen gunstige ervaringen hopen wij binnenkort in dit tijdschrift te kunnen mededeelen.

Moge deze aanvulling een aansporing zijn voor de Nederlandsche artsen hun endocarditis lenta-patiënten dit soms levensreddende middel niet te onthouden!

Amsterdam, 11 Februari 1946

J. E. MINKENHOF

TRANSPORT VAN ZIEKEN NAAR HET BUITENLAND

Sinds geruimen tijd belast de Medische Afdeling van het Hoofdbestuur van het Nederlandsche Rode Kruis te Den Haag zich met het vervoer van zieken en herstel-behoevenden naar het buitenland, voornamelijk Zwitserland, waarbij in eerste instantie reeds een groot aantal longlijders, bestemd voor het Nederlandsch Sanatorium te Davos gedurende de maanden September t/m December werd vervoerd. Dank zij de medewerking van de Nederlandsche Spoorwegen werd de beschikking verkregen over een trein-ambulance-rijtuig, ingericht voor het vervoer van 18 liggende patiënten, in welk rijtuig tevens een eenvoudige keuken is aangebracht teneinde gedurende den reisduur de patiënten van het noodige te kunnen voorzien.

Het ligt in de bedoeling voortaan eenmaal per maand, zoo noodig meermalen, een groep zieken of herstel-behoevenden onder toezicht van begeleidend medisch personeel in staat te stellen op deze wijze naar landen, waar de genezing bevorderd kan worden, te vervoeren. Deze wijze van vervoer is uitsluitend bestemd voor hen, wier toestand van dien aard is, dat zij niet op de gewone manier, d.w.z. onder gebruikmaking van de normale trein- of vliegverbinding, de reis kunnen maken. Patiënten dienen in het bezit te zijn van alle papieren (paspoorten, visa, deviezenvergunningen, en zoo voort) welke voor de diverse landen voor doorreis of verblijf vereischt worden.

Om misverstand te voorkomen, bedenke men dus, dat het Nederlandsche Rode Kruis uitsluitend het *vervoer* verzorgt, indien de kosten hiervan door den patiënt worden betaald. Ook de financiering van de verpleging in het land van bestemming moet vooraf zijn geregeld. Het Rode Kruis verleent derhalve geen bemiddeling voor het verkrijgen van reispapieren en deviezen.

Voor nadere regelingen en bijzonderheden kan men zich in verbinding stellen met het Hoofdbestuur van het Nederlandsche Rode Kruis, Medische Afdeling, Prinsessegracht 33, 's-Gravenhage.

11 Februari 1946

RIJKSINSTITUUT VOOR PHARMACO-THERAPEUTISCH ONDERZOEK

Het Bestuur van bovengenoemd Instituut deelt mede, dat het weder volledig in de gelegenheid is onderzoekingen omtrent ingezonden genees- en geheimmiddelen te verrichten en eventuele adviezen te verleenen.

Leiden, Hugo de Grootstraat 32.

8 Februari 1946

L. VAN ITALLIE, *wnd. voorzitter*
A. J. STEENHAUER, *secretaris*